

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, declarat de avocata Ioana Roibu în numele inculpatului

Poloboc Ghenadie xxxx.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 21.11.2018 - 13.01.2020,
instanța de apel: 12.05.2020 - 18.11.2020,
instanța de recurs: 22.02.2021 - 16.04.2021.*

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 13 ianuarie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Poloboc Ghenadie a fost condamnat în baza art. 27, 172 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 5 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului suma de 320 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul Tamarei Puica prejudiciul moral în mărime de 40.000 lei, cheltuieli de transport în sumă de 240 euro, convertiți în lei conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data executării obligației și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 2500 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Poloboc G., la 25 mai 2017, orele 22:00, aflându-se în mun. xxxx, bd. xxxx, fiind în stare de ebrietate narcotică, intenționat, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale în formă perversă, contrar voinței Tamarei Puica aplicând constrângerea psihică, manifestată prin aplicarea

violentei și profitând de imposibilitatea ultimei de a se apăra fiind în stare de ebrietate narcotică, a încercat să întrețină un raport sexual cu aceasta în formă perversă, cauzându-i vătămare corporală și suferințe psihice, însă din motive independente de voința sa nu a reușit să-și ducă intenția până la capăt.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitorii, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate, inclusiv:

raportul de expertiză extrajudiciară nr. xxxx din 02 iunie 2017 potrivit căruia Tamarei Puica i-au fost cauzate traumatism craniocerebral închis, manifestat prin comoție cerebrală: excoriații la nivelul umărului drept, echimoze cu excoriații multiple la nivelul cutiei toracice cu trecere pe regiunea lombară median, excoriații multiple la nivelul coatelor bilateral, excoriații multiple la nivelul membrilor inferioare bilateral, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

În acest sens, art. 172 alin. (1) Cod penal prevede ca infracțiune homosexualitatea sau satisfacerea poftii sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința.

Articolul 27 Cod penal, se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată îndeosebi spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Prin urmare inculpatul este învinuit de tentativă în satisfacerea poftii sexuale în formă perversă prin constrângere fizică.

Potrivit art. 81 alin. (2) Cod penal, mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 76-77 Cod penal și de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 5 ani, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante sau atenuante, luând în considerare și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, potrivit căror beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, concluzionând că reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i-se o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal.

La fel, instanța a statuat că, acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 40.000 lei, a celui material în sumă de 240 euro și cheltuieli de asistență juridică de 2500 de lei necesită a fi admisă parțial, ținând cont de contractul de asistență juridică și a bonului de plată nr. 648068 în sumă de 2500 lei, de durerea, suferința și răniurile fizice și psihice care survin atunci când victimei i-a fost cauzată o traumă de ordin fiziologic sau psihologic.

3. Avocata Aurelia Parpalac a declarat apel în interesele părții vătămate, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat cu privațiune de libertate, cu încasarea cheltuielilor de transport în sumă de 775 euro.

Apelanta a invocat că, pedeapsa stabilită inculpatului este una prea blândă și inechitabilă. Doar pedeapsa închisorii cu executare reală ar fi cea proporțională cu gravitatea infracțiunii comise și care va restabili echitatea socială.

Or, aplicarea unei pedepse prea blânde generează părții vătămate apariția unor sentimente de nedreptate, jignire și neîncredere în lege, fapt care ar duce la consecințe contrare scopului urmărit, aceasta deja pe parcursul a mai mult de 2 ani vine pentru a participa la examinarea cauzei de peste hotarele țării, așteptând pronunțarea unei soluții obiective și legale.

Mai mult, inculpatul nu și-a cerut scuze de la partea vătămată.

Totodată, instanța de fond urma să țină cont că Puica Tamara a suportat suplimentar cheltuieli de transport în sumă de 775 euro, acesta venind din Italia la ședințe.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Poloboc Ghenadie, recunoscut vinovat în baza art. 27, 172 alin. (1) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul Tamarei Puica suma de 625 euro, cu titlu de cheltuieli de transport.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, instanța de fond a omis să-și motiveze soluția în partea stabilirii modalității de executare a pedepsei penale în conformitate cu art. 90 Cod penal. În acest sens, nu a evidențiat care sunt circumstanțele cauzei și ale personalității inculpatului, care au demonstrat că scopul pedepsei penale poate fi atins în condițiile suspendării condiționate a executării pedepsei.

Astfel, inculpatului i s-a incriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 172 alin. (1) Cod penal, ca tentativa la acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse săvârșite prin constrângere psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea ei de a se apăra sau de a-și exprima voința.

Potrivit raportului de expertiză extrajudiciară nr. xxxx din 26 mai 2017, părții vătămate Puica Tamara i s-a cauzat la nivelul umărului drept, echimoză cu excoriații multiple la nivelul cutiei toracice cu trecere pe regiunea lombară mediană, excoriații multiple la nivelul coatelor bilaterale, excoriații multiple la nivelul membrelor inferioare bilateral, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect

contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată.

Conform raportului de expertiză extrajudiciară nr. xxxx din 02 iunie 2017, părții vătămate i-au fost cauzate traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin comotie cerebrală: excoriații la nivelul umărului drept, echimoze cu excoriații multiple la nivelul cutiei toracice cu trecere pe regiunea lombară median, excoriații multiple la nivelul coatelor bilateral, excoriații multiple la nivelul membrilor inferioare bilateral, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 30 iunie 2017, părții vătămate i-a fost cauzat traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin comotie cerebrală, excoriații la nivelul umărului drept, echimoză cu excoriații multiple la nivelul cutiei toracice cu trecere pe regiunea lombară median, excoriații multiple la nivelul coatelor bilateral, excoriații multiple la nivelul membrilor inferioare bilateral, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în bază acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Prin fapta prejudiciabilă comisă de inculpat au fost afectate relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală și libertatea sexuală a persoanei și relațiile sociale cu privire la libertatea psihică, integritatea corporală sau sănătatea persoanei.

Reieșind anume din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, că inculpatul a comis fapta prejudiciabilă de tentativă la acțiuni violente cu caracter sexual, în instanța de apel s-a sustras de la judecată, fiind anunțat în căutare, s-a constatat că restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane este posibilă doar în condițiile executării reale a pedepsei sub formă de închisoare, or, întoarcerea inculpatului în același mediu existențial în care a fost comisă infracțiunea, la această etapă, nu va asigura pe de o parte, nici conștientizarea de către inculpat a gravității faptei comise și a consecințelor survenite, dar și nici protecția părții vătămate, avându-se în vedere și poziția acesteia expusă prin cererea de apel formulată.

Mai mult, inculpatul a comis infracțiunea în stare de ebrietate narcotică, circumstanță care a fost confirmată de către inculpat și care îi agravează răspunderea pentru fapta comisă.

Prin urmare, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, or, aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei pentru această categorie de infracțiune privind viața sexuală, nu va atinge scopul legii penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare.

Scopul pedepsei se poate atinge doar prin izolarea acestuia de societate, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal, aplicându-i pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, partea civilă a invocat pretenții materiale ce țin de cheltuieli de transport legate de examinarea prezentei cauze penale în sumă de 775 Euro, fiind

anexate la materialele cauzei penale înscrisuri, prin care s-a confirmat că partea civilă Puica T. a suportat cheltuieli de transport legate de examinarea prezentei cauze penale în sumă de 625 euro.

Însă, instanța de fond, a omis să se expună asupra capătului din cerere privind încasarea prejudiciului material în legătură cu cheltuielile de transport, deoarece partea civilă a administrat probe scrise care certifică faptul că pentru deplasarea în instanța de judecată, dânsa a suportat cheltuieli de transport în mărime de 625 euro, or, în conformitate cu art. 118 Cod procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În condițiile respective, dat fiind că a fost stabilită culpa inculpatului (prin intenție directă) în cauzarea faptei prejudiciabile, în conformitate cu prevederile art. 219 Cod procedură penală, urmează de încasat de la inculpat în beneficiul părții civile 625 euro, convertiți în lei la cursul valutar al Băncii Naționale, la data executării obligației, cu titlu de transport. În rest, pretențiile privind încasarea prejudiciului material vor fi respinse ca nefondate, deoarece partea civilă nu a administrat probe certe care să dovedească quantumul prejudiciului material solicitat.

5. Avocata Ioana Roibu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii în partea stabilirii pedepsei, cu menținerea sentinței în acest sens.

Recurenta a invocat că, instanța de apel și-a motivat soluția doar prin faptul că, în instanța de apel inculpatul s-a sustras de la judecată, fiind anunțat în căutare. Or, aceasta nu poate servi temei de casare a sentinței, cu atât mai mult că în instanța de fond inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, a recunoscut pe deplin vina, a conștientizat acțiunile sale, se căiește de cele comise. În instanța de apel, inculpatul a solicitat, prin cerere, examinarea cauzei penale în lipsa sa.

La fel, instanța de apel nu a luat în considerație comportamentul părții vătămate, care în seara cu pricina, a consumat substanțe narcotice împreună cu inculpatul și încă o persoană necunoscută pentru ea, fapt ce la fel putea influența favorizarea comiterii infracțiunii de către inculpat.

Instanța de apel, nu a constatat careva circumstanțe agravante la stabilirea pedepsei cu închisoare și nu face referire în motivarea soluției nici la o interdicție de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, în mod neîntemeiat a exclus aplicarea în privința lui a prevederilor art. 90 Cod penal, numindu-i o pedeapsă cu închisoare reală, fără a ține cont de cumulul circumstanțelor atenuante, care au fost stabilite de instanța de fond

În drept, recursul este bazat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 81 alin. (3) Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, în cazul care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, dar a comis o infracțiune mai puțin gravă, în stare de ebrietate narcotică care se pedepsește în exclusivitate cu închisoare de la 3 la 5 ani, nu a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurentă, aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată ultimului în conformitate cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în

care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Ioana Roibu, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, în privința inculpatului Poloboc Ghenadie xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată la 14 mai 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Victor Boico

